

hans Parti vil yde Medvirken til, at den forhøjes noget, har jeg allerede givet til Kende, at dertil er jeg ikke uvillig, idet jeg dog maa hævde, at der ikke er Grund til at forandre den i den Henseende ret meget. Jeg kan ikke give Hr. Rode Ret, naar han siger, at hele Tanken om Erstatning blot er Forhaabning. Jeg maa i hvert Fald sige, at der er bedre Forhaabning end sidste Aar, da man satte en Pris paa 30 Kr., samtidig med at Majsens udbødes til Landmændene til 34 Kr., medens man nu sætter en Pris af 43½ Kr., samtidig med at Majsens udbydes til 36½ Kr. og i Maanederne November—December til 37 Kr.

Hr. Rode var inde paa et Forhold, som det var saa rimeligt at komme ind paa, nemlig dette at skifte Pris midt i Høstaaret, den 1. April. Han gjorde gældende, at der kunde blive Vanskeligheder ved, at Rugen steg pludselig 10 Kr. pr. Td. ved Udleveringen, og at der ogsaa kunde være en Fare for, at Mærker, som ikke var brugte, kunde komme til at spille en Rolle ved denne Overgang. Det er en Tanke, som jeg ogsaa har haft, og jeg har, inden Forslaget med denne Forskel i Prisen før og efter 1. April var udarbejdet, spurgt Brødkornsadministrationen, om det var teknisk muligt at gennemføre en saadan Ordning. Fra Brødkornsadministrationens Side har jeg faaet det Svar, at der intet var i Vejen for, at en saadan Ordning med Sikkerhed kunde gennemføres. Det er i Virkeligheden heller ikke mere, end der er gennemført tidligere; der er jo foretaget Prisforandringer i Høstaaret, og det maa kunne gennemføres ogsaa nu, navnlig naar man er opmærksom paa det i saa god Tid. Nu har vi drøftet det her, og Brødkornsadministrationen er holdt underrettet derom, saaledes at jeg uden her at skulle trætte det høje Ting med at komme ind paa disse tekniske Enkeltheder tror at turde sige, at der er ikke Fare i saa Henseende. Jeg forstaar, at det vistnok ogsaa er en Ting, man er enig om fra alle Sider i dette høje Ting, at en Forhøjelse af Brødprisen, forsaavidt den overhovedet skal finde Sted, ikke bør finde Sted til Efteraaret, men ved Begyndelsen af Sommeren, og deri var det ærede Medlem (Rode) ogsaa fuldt ud enig med mig.

Saa kom det ærede Medlem ind paa Omkostningerne og Udgifterne ved selve Kornordningens Gennemførelse og sagde, at jeg kunde nok regne med en Nedgang paa Papiret, men det var ogsaa kun paa Papiret. Det ærede Medlem maa imidlertid undskylde mig: Et Regnskab for et Aar, der ikke er begyndt, ser jeg mig ikke i

Stand til at fremlægge. Men jeg har fremsat et Overslag, og andet og mere kan det selvfølgelig ikke blive, og jeg har motiveret dette Overslag og angivet, ad hvilke Veje Besparselsen kan opnaas. Angaaende Lagerleje var det ærede Medlem af den Formening, at jeg ikke ganske loyalt havde foretaget Sammenligningen, men han var ikke i Stand til at citere i det Øjeblik. Dette beklager jeg, thi jeg tror, at den Sammenligning, jeg har foretaget, var loyal. Jeg har ikke direkte sammenlignet 22,9 med 10,7, det er de 16,3, jeg sammenligner med 10,7; men selvfølgelig er Lagerlejen ogsaa nedbragt fra 22,9. Ved at undlade at ombytte, sparer man fra 22,9 til 16,3. Men ved den ændrede Beregningsmaade, hvor man gaar bort fra Kalendermaanedsbetaling til Dagbetaling, bringes Udgiften saa langt ned, at jeg mener, at det kan forsvares efter Forhandling med Brødkornsadministrationen at antyde, at det bliver omkring 10,7 Mill. Kr.

Her udtalte nu Hr. Rode, at jeg ikke havde optraadt loyalt overfor Brødkornsadministrationen, fordi Nedsættelsen af Lagerlejen betød et Angreb paa denne Administration. Jeg kan ikke give Hr. Rode Ret heri. Det forekommer mig snarere, at det er Hr. Rode, der ikke er ganske loyal overfor Brødkornsadministrationen. Det forekommer mig, at naar man som ansvarlig Minister taler til denne Forsamling, er det Ministeren, der har Ansvar for, hvad der sker; det forekommer mig ikke rigtigt at drage Administrationen ind i saadanne Spørgsmaal. Jeg agter ikke at unddrage mig Ansvar for, hvad der sker i saa Henseende, skønt jeg forudsér — det indrømmer jeg —, at det maaske kan blive tungt nok at bære. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at det er med stor Overvindelse og ikke uden et vist Ubehag, at jeg har givet mig i Kast med den Opgave, ogsaa fordi jeg har den Opfattelse, at Statsadministrationen baade bliver vanskeligere og dyrere; selv om den gør sig nok saa stor Umage, vil den neppe, for ikke at sige ikke, kunne gennemføre det saa godt, som naar det private Initiativ faar Lov til at røre sig. Men jeg har jo udviklet Grundene til, at jeg maa anse det for nødvendigt, at vi alligevel gaar over til denne Statsadministration af Brødkornsomsætningen endnu et Aar. Men Hr. Rode stillede sig meget tvivlende overfor denne Nedbringning af Lagerlejen og genopfriskede nogle Udtalelser, der fremkom under vort Samvær i Kerteminde ved et Møde dør, hvor jeg havde talt om Lagerlejen og sagt, at den, naar den regnedes ud